

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 .
За стране земље на годину	9 .

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Грађанству града Београда

Од дужег времена пада у очи, да се неки део грађанства не стара у довољној мери за одржавање чистоће у авлијама, а нарочито испред станова и у опште испред зграда у оним улицама, у којима та дужност не припада општини већ сопственицима или закушцима зграда. Услед тога, готово у свима тим улицама, нагомилава се прашина и нечистоћа на штету здравља и угодности живог престоничког саобраћаја, а на штету и угледа престонице.

Да се не би грађанство излагало непријатним последицама кажњавања, које је за неизвршење оваквих дужности прописано у тач. 8. и 9. §. 329. и у §. 330. кривич. законика, потребно је да оно само, не чекајући на нарочите опомене и кораке власти, одржава потребну чистоћу и у авлијама и улицама испред зграда и на тај начин отклони принудни утицај општинске власти.

Да би међутим, за грађанство било јасно, шта му је у овоме односу закона дужност, нека прими к знању следећу садржину горњих законских прописа, који гласе и то: тач. 8. §. 329. „Ко на улици онде, где се чистоћа изискује, помије, ђубре или ма какву другу нечистоћу проспе или баци, или такву пред туђом кућом или вратима, или на другом јавном месту остави;“ тач. 9 §. 329. „Ко своју кућу, авлију, дућан или радилиште нечисто држи и на опомену полицијске власти или њеног служиоца не почисти.“

§. 330. „Ко у заказано полицијски време, испред свог обиталишта, дућана, радилишта или плаца не почисти или сметлиште не однесе да се казни новчано од једног до шест цванцика.“

„Где има више партија у кући, или где поред кирајџија и господар

од куће седи, одговара господар куће за чистоћу, ако не би доказао да је по уговору ту дужност који од кирајџија на себе примио.“

„За чистоћу испред оних кућа или зграда у којима нико не седи, као и за чистоћу празних плацева одговара господар истих.“

У вези са овим законским прописима, а са обзиром на тачку 1. и 5. члана 93. закона о општинама, суд општине београдске наређује грађанству:

1, Да се у смислу поменутих законских прописа стара о одржању чистоће, а нарочито у авлијама и испред зграда.

2, Да се авлије морају у току једне седмице чистити бар једанпут и то суботом; а да се нагомилано ђубре, у колико би га било, из авлије износи и избацује ван вароши на место зато одређено.

3, Да се улични делови испред зграда чисте два пута недељно, и то средом и суботом после 10 сахата у вече, или четвртком и недељом до 5 сати изјутра лети, а зими средом и суботом после 9 часова у вече, или четвртком и недељом до 8 сахата у јутру.

4, Улице и дворишта морају се пре чишћења добро полити.

5, Општина чисти ове улице: Цара Уроша, Краља Милана, Краља Александра, Кнеза Милоша, Немањину, Савско Пристаниште, Дубровачку (од Богојављенске до Ноћајске улице) и Кнез Михаилову.

Објављујући грађанству ову наредбу, Суд му уједно препоручује, да по истој поступа, јер ће у сваком противном случају одговорна лица узимати на одговор и казнити по горњим законским прописима.

Од Суда Општине града Београда 14. септембра 1903. год. Београд. К№ 1901.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

20 Августа 1903 г.

Среда

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главнић. Од одборника били: г. г. М. Кљидис, Р. Драговић, Петар Новаковић, Јанаћ Костанчиновић, Др. Марко Леко, С. Ј. Азријел, М. Штрбић, К. Теодосијевић, Д. Ђ. Милованић, Св. Јанковић, А. В. Кремаговић, Мих. М. Ђорђевић, Љуба Дејчиновић, Дамњан Стојковић, Никола И. Димитријевић, Милан Димић, Милош Валожић, А. Шток, Милош. Маринковић, Т. Цинцар-Јанковић, Урош Благојевић, Лазар М. Матић, Јов. Смедеревац.

Деловођ, Марко Н. Новаковић.

— Свршетак —

VI

Председник износи одбору на мишљење молбу Јулке Д. Гавриловићке, која тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе Ст. Бр. 3157, одбор је изјавио мишљење:

Да се молиљи може дати тражено уверење о породичном односу.

VII

По прочитању акта VII пуков. окр. команде, одбор је изјавио:

Да је Коста Барјактаровић, антиквар, добро владала; а да ли му се по молби може учинити, то општински одбор није надлежан да цени.

VIII

По прочитању решења суда АБр. 6583, којим је решио, да се зграда Марије Алич, узме под закуп по шесет динара месечно до првог новембра ове године, за смештај пореског одељења за кв. савамалики, — одбор је примио к знању ово решење суда с одобравањем.

IX

По прочитању акта г. министра просвете АБр. 6885, којим извештава суд, да ће до 1 маја идуће године министарство задржати у закупу зграду, коју је општина узела у закуп од Перке Наумовићке, и то под истим условима, по којима је и до сада држало исту зграду, — одбор је примио к знању овај акт министарства просвете са одобравањем.

X

По прочитању акта протопрезвитера града Београда, АБр. 7063, којим извештава одбор, да се главни тотор капеле на дунавском крају Коста Марковић, разболео и не може вршити дужност тоторску, — одбор је решио:

Да главни тотор капеле на дунавском крају буде Риста Димитријевић, кафеџија.

XI

Председник извештава одбор, да су Мирковић и Лучић, дрвари, када им је саопштена одлука одборска, којом је усвојено мишљење одборске секције за набавку дрва, изјавили да су они у понуди својој од 7 ов. мес. назначили, да могу лиферовати дрва растова помешана са церовим, а никако само растова, с тога су молили, да одбор према оваквој њиховој изјави и ранијој понуди донесе своје решење. Да је ова њихова изјава изнета секцији за економат и да је секција изјавила мишљење, да се ова накнадна изјава Мирковића и Лучића прими и да се потребна количина дрва набави по понуђеној цени и то пола букових I класе а другу половину церових и растових I класе помешаних, затим је прочитана понуда Васе Николића, олд. дрвара АБр. 7804, којом нуди I класу букових дрва по цену од 1 куб. метра динара 7.70 и облике мелане букове и растове II класе од 1 куб. мет. 7.25 динара.

Одборник г. Раденко Драговић налази, да Мирковић и Лучић, нису учинили понуду по условима, у којима се тражи да буду половина дрва букових а половина граничевих, док они нуде половину букових а другу половину растових помешаних са церовим. Налази да треба усвојити доцнију понуду Васе Николића, пошто нуди дрва јевтинија тим пре, што су дрва из Србије набављена. А ако одбор усвоји понуду Мирковића и Лучића, онда да у услове уђе и то, да лиферовања дрва морају бити у цепаницама.

Одборник г. Светозар Јанковић изјављује, да је секција за економат, у којој је он члан, узела у оцену обадве понуде, па је нашла да је повољнија и јевтинија Мирковића и Лучића, па ју је зато и предложила.

По саслушању ових одборника и одборника г. г. Манојла Кљидиса, Томе Цинцар-Јанковића, Јована Смедеревца, Уроша Благојевића и Михаила Ђорђевића, — одбор је са 17 противу 3 (противу гласали одборници г. г. Раденко Драговић, Михаило М. Ђорђевић и Љуба Дојчиновић; уздржао се од гласања г. Тома Цинцар-

Јанковић, раније изашли из борске седнице г. г. Михаило Штрбић и Адолф Шток) решио:

Да се усвоји мишљење секције и да се за огрев општинских одељења и основних школа набаве 2800 куб. метара дрва од Мирковића и Лучића, по понуђеној цени и то 1400 куб. мет. букових дрва I класе по седам динара и седамдесет пет парадинарских од кубног метра и 1400 кубних метара церових помешаних са растовим дрвима I класе по седам динара и седамдесет пара динарских од кубног метра. Дрва да не смеју бити чворновата или у пањевима, већ све цепанице тачно по прописаним условима са њиховим превозом и слагањем где општина буде одредила.

Да се за набаву дрва за идућу годину држи лицитације с пролећа.

РЕДОВНИ САСТАНАК

2 Септембра 1903 г.

Председовао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били г. г. Јов. Максимовић, Урош Благојевић, Петар Новаковић, А. Ј. Аксентијевић, Д. Ђ. Милованић, Милош Валожич, Милош Миленковић, Дим. Наумовић, Св. Јанковић, Дамњан Стојковић, Др. Јован Ђурић, Д. Тадић, С. Авријел, М. Штрбић, М. Капетановић, Лазар М. Матић, К. Теодосијевић, М. О. Петровић, Др. М. Радовановић, Др. Јован Данић, К. Н. Лазаревић, Р. Драговић, М. Кљидис, Тома Цинцар-Јанковић. Деловој, Марко Н. Новаковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице од 20 ов. м.

Одборник Раденко Драговић примећује, да је погрешно уведено у записнику, да је он предлагао да се дрва набављају за општину која се лиферују из Србије, јер је то предлог одборника г. Томе Цинцар-Јанковића, а није ни казао, да се дрва набављају из радње Васе Николића, већ само да се општина тачно придржава услова.

По саслушању тога, — одбор је примио прочитани записник са овом допуну одлуке Бр. 521 седнице од 20 ов. мес. коју је тражио одборник г. Раденко Драговић.

II

По прочитању акта иследних власти АБр. 8135, 7812, 7825, 7906, 8032, 7941, 7687, 8090, 8087, 8151, 8237, 7871, 7813, 8031, 8091, 8157, 8156, 8238, 8290, 7814, и 8239, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Јозефина Леохи, служавка, Јелена ж. Светозара Лакића, фијакеристе, Драго Нешковић, б. чувар, Војислав Ђорђевић, каф., Флора Пушкин, Петар Михајиловић, столар, Светислав Ђорђевић, каф., Божидар Миленковић, молерски калфа, Богоје Ристић, б. шегрт, Станоје Караклајић, опанчарски калфа, Љубомир Благојевић, — калаба, Јован Петровић, — шобота, Драгиша Вељковић, — Глишица, Љубомир Радовановић, цалака и Миладин Н. — Мајданац — коцкари; да је доброг владања и сиромашног имовног стања Никола Томић, продавац новина; да су доброг владања и средњег имовног стања Драгомир Арамбасић, чиновник Извозне Банке, Петар Павловић, књиговецац, Радован Филиповић, марвени трговац, Антоније Глигоровић, предузимач, Андрија Деретић, каф., Аћим Бошковић, каф., Мата Милојевић, бак.; да су доброг владања и доброг имовног стања Сима Лазаревић, бакалин и Љубомир Бојовић, новинар.

III

Председник извештава одбор, да је одбор у седници својој од 20 ов. мес. издао уверење, да му је непозната Катица Месаровић, бабица, да је она поднела молбу којом моли одбор да јој изда друго уверење, пошто њу познају одборници г. г. Богоје Јовановић и Коста Лазаревић.

По саслушању тога, — одбор је изјавио: Да је Катица Месаровић, олд. бабица, доброг владања и средњег имовног стања.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе Милеве жене Петра Митића, земљоделца,

ПОДЛИСТАК

ИСТОРИЈА СРЕМА

НАПИСАО

МИХ. Ј. МИЛАДИНОВИЋ

(Овај је рад награђен са 400 динар, првом видоуданском наградом Београдске Општине од 15. јуна 1899. год.)

(НАСТАВАК)

У исто време папа их посвети за јерископе. Међу тим Кирило умре (869. год.), а кад у ово време стигаше и посланици панонског краља Коцеља ради истог посла, којим се Методије бавио, обнови папа стару сирмиску архиепископију, под коју потпадне сви Словени на средњем Дунаву. Првим сирмиским архиепископом поста сам Методије 870. год., који одмах дође у Панонију на своју дужност.¹

О самом седишту обновљене сирмиске архиепископије да наведемо Рачково мишљење, који вели: „Да столица старе метрополије панонске бјеше стародревни Срием (т.ј. Сирмија) знамо за извесно. А где бјеше сиедо ускрижене (ускрснуте) панонске метрополије? Слава и сјајност Сриема бијаше

се до душе заклонила, откада у њем бјеснијаше суровост аварска; али га није ни пошто нестало из повјеснице, која нам га нарочито год. 758. спомиње, те опет 895. Али град Срием одредити за сиедо (т.ј. седиште) панонском митрополиту непушћа страном, то што неимамо никаква хисторичкога доказа; а страном, што у оно време Срием (870. г.) са истоименим пређелом бјеше у рукама Бугаров (касније Рачки не мисли овако), који не стоји у никаквом савезу са панонском метрополијом, паче они тражаху најприје у Риму, те управ тада у Цариграду независну цркву. Ваљда из овога разлога Блумбергер није тражио у Сриему сиедо панонске метрополије, већ негде близу Сриема у пређелу међ Дунавом, Дравом и Савом, негде у данашњој славонској крајини.“ Даље износи разлоге противу места, која неки писци узимају за седиште обновљене сирмиске архиепископије, и најзад вели: „нећемо се упустати у некорисне сањарије и имамо исповедити, да не знамо, које мјесто бејаше одређено за столицу панонске бискупије; већ да Метод своје бискупско деловање започе у доњој Панонији јамачно у Салавари, код панонскога кнеза Коцеља.¹

Године 867. одржан је по сазиву патријарха Фотија, познати васељенски сабор

у Цариграду, који осуди латинско учење хришћанске вере, а папу Николу збади. А кад папа не хте да да на захтев Борисов Бугарској архиепископа, измири се Борис са Византијом, отера латинско свештенство, па подложи бугарску цркву Цариграду (год. 870.), добивши Јосифа за архиепископа бугарског.¹

Из Паноније утицао је Методијев рад и на земљу српског жупана Мутимира. Није било могуће да се она тежња за словенском књигом, која ју је привлачила из Паноније и Велике Моравске у Чешку, Пољску и најзад у Русију, не појави у блиском панонском суседству преко Саве у држави српског жупана Мутимира.²

Неки хрватски писци (н.пр. С. Љубић) веле, да је Срем у другој половини IX века припадао Хрватима и то доказују листином Тримировом од год. 852., где се вели о спљетској архиепископији „*quae metropolis usque ad ripam Danubii et pene per totum regnum Croatiae*“, т.ј. да се пружала од обале Дунава и даље кроз целу државу Хрватску. Међу тим и сам Рачки вели: „*Dovle si je spljetska metropolija prisvajala pravo; a je da li ga ondje i vršila, ne zna*

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 70.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 80.

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 67.

¹ Dr. Fr. Rački, Vieki i djelovanje Sv. Cyrilla i Methoda, стр. 262.—263.

Васо Ђ. Миљковића и Тодора Амброзија, сатлера, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 3401, 3304 и 3357, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

V

По прочитању акта VII пук. команде АБр. 8115, — одбор је изјавио:

Да је Андрија Бихел, пушкар, доброг владања.

VI

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 8126, 7921 и 7920, по молбама Милоша Раловића, Ђака, Томе Петровића, правника и Јована Кнежевића, трговца оvd., због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молбама учинити, ако томе не буду стојале на путу какве законске сметње.

VII

По прочитању решења суда од 15 и 31 августа ов. год. АБр. 7524 и 8260 о одређеној цени хлеба за другу половину месеца августа и прву половину месеца септембра ов. год., — одбор је примио к знању са одобравањем ова решења суда.

VIII

Председник извештава одбор, да је изаслао општинског лекара и деловођу школског одбора, да изнађу згодан локал за смештај дечијег забавишта и једног разреда основне школе на Савинцу, пошто се иста одељења немају где сместити и да су они за ту цел изабрали кућу Младена Тодоровића, занатлије, и да је Младен на актима изјавио да ће уступити своју кућу по 250 динара месечно за три године, с тим да је оправи према захтеву лекара.

По саслушању тога и односних акта, — одбор је решио:

se¹, и даље Рачки признаје да „Dolnja Račonija (где је спадао и Срем) bijaše u Trpimirovo doba od Hrvatske neodvisna.“ Према овоме отпада оно прво тврђење хрватских писца и у исто време и само раније Рачково тврђење (у делу „Odlomci iz državnoga prava, стр. 29., 86. и 112.), да је Срем у половини IX века био под хрватском влашћу. Да је Срем у IX веку био заиста под Бугарима, имамо доказ и у житију Св. Климентија, где се вели, да су ученици Методијеви, изгнани 886. године из Моравске, прешли преко реке Драве, до које се простирала Велико Моравска држава, и ступили у област бугарску.² По Рачком Срем би био неко време и у власти српског жупана Мутимира. Рачки вели: „Pošto još za Konstantina dio Bosne (to хорион ВѢрѡна), koj je med istoimenom riekom i Drinom, spadaše na Srbsku kneževinu, scienimo, da ova pokrajina s obližnjim Srijemom bijaše poslie Trpimira otrgnuta od Hrvatske.“³ Међу тим, као што Срем никад није био под хрватском влашћу, тако до краља Драгутина никад није био ни под српском влашћу.

Западни сремски сусед у другој половини IX века био је словенски кнез

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Тома Цинцар-Јанковић и Урош Благојевић, са општинским лекаром и инжињером и управитељем савиначке школе, прегледају кућу г. Младена Тодоровића, и даду своје мишљење о понуђеној цени а и да потражи други згодан локал за поменућу потребу и о томе извешће одбору поднесе.

IX

Председник извештава одбор, да је г. министар финансија актом својим од 30 јуна ов. год. АБр. 6314, наредио општинском суду, да нађе кредит у суми од 943.20 дин. за плате три привремена виша учитеља, за прошлу 1902 годину а које је г. минисар просвете вратио поново за учитеље основних школа са платама које су имали као привремени учитељи грађанских школа, јер плате учитеља основних школа у Београду, по закону падају на терет буџета општине града Београда. Затим да је г. министар Просвете актима својим од 18 ов. мес. АБр. 7858 и 7859 и 7860 известио суд, да према одлуци Држав. Савета припадају плате тим учитељима и ако су враћени за учитеље основних школа оне које су добили као привремени учитељи грађ. школа и то г. Гвоздену Јовановићу у 2880 динара на годину од 19 септембра 1902 год., г. Михаилу М. Стевановићу, у 2880 дин. на годину од 1 октобра 1902 год. и г. Стевану Зарићу, у 3240 дин. на годину а да је наредио, да општ. суд. према наредби г. Министра Финансија нађе кредит за исплату вишкова плата истих у години 1902, него што су је раније имали као учитељи основних школа, а за ову годину да их плаћа из суме одређене овогодишњим буџетом та плате учитеља основних школа.

Даље, да је суд овај предмет упутио школском одбору на мишљење и да је школски одбор дао ово мишљење: да се учитељи народних школа деле на две категорије: на учитеље основних школа и на учитеље грађанских школа.

По чл. 53 зак. о народним школама, учитељи основних школа плаћају се из окружног школског приреза (Београд чини засебно округ),

Браслав, који је владао над обласћу између Драве и Саве, али не самостално по подврховном влашћу Карла Дебелого.

После кратке владе Борисова старијега сина долази на престо најславнији владалац бугарски — а то је Симеун, који се васпитао у Цариграду. По својој начитаности и образованости Симеун није ни у колико уступао савременицима својим на византском престолу, цару Лаву философу и његову сину Константину Порфирогениту, најбољим представницима византинске образованости X века.¹

Одмах у почетку своје владе зарати се Симеун са Византијом. Византинци буду у почетку рата потучени у Тракији и с тога позову у помоћ Угре, који пређу Дунав и потуку Симеуна у три битке и оплене Бугарску до саме престонице Преслава. Међу тим у ово доба позове немачки владалац Арнулф Угре у помоћ противу моравског кнеза Светоплука, који беше раширио и ојачао своју државу. И док су Угри пустишили Моравску и Панонију, нападе Симеун, у друштву са Печенезима на угарско седиште (у Углу) и опустоши га (892. год.), а њихове породице уништи и пороби.²

Када се Угри поврате и виде да им је уништено насеље, реше њихове поглавице

а учитељи грађанских школа по чл. 54 истог закона добијају своје плате и повишице из државног буџета.

По чл. 53 зак. о народним школама највећа је плата учитељу основне школе 2450 дин., до које се долази периодским повишицама 600 односно 800 дин. први пут и после 5 година добивањем повишица по 250 односно 300 динара, према овоме оба г. г. министра Просвете и Финансија без основа у закону траже да општина плаћа сад учитеље по 2880 дин. двојицу и једнога са 3240 динара.

Школски одбор налази, да су ове наредбе г. г. министра Просвете и Финансија мање важне, него сам позитиван закон и према томе мисли, да се по овим наредбама не може новац из касе издавати, нити пак већа плата именованим учитељима издавати, но што је чл. 53 предвиђено и која им према периодским повишицама следује, а то је онолико колико су и до сада на школске касе примали, а које је и у школском буџету предвиђено.

По саслушању тога и говора одборника г. г. Јована Максимовића и Др. Јована Данића, који су били за то да се усвоји тражење г. министра Финансија и Просвете и говора одборника г. г. Уроша Благојевића, Милана Капетановића и Томе Цинцар-Јанковића који су били за мишљење школског одбора, — одбор је наставши да су захтеви г. г. министра Финансија и Просвете, без ослонца у закону са следећих разлога:

Да привремени виши учитељи грађанских школа према чл. 107 зак. о народним школама не могу добијати плате и повишице као стални учитељи грађ. школа све докле док не положе прописани испит, који се од њих по закону тражи.

Да одлука Државног Савета и г. г. министара у погледу тумачења закона нису за општину према чл. 37 Устава обавезне.

Да општина по чл. 53 зак. о нар. школама не може учитељима основних школа издавати по решењу Државног Савета и наредбама г. г. министара Просвете и Финансија на име плата ни по 2880 ни по 3240 динара, него онако и

да напусте ово место и да се преселе око Тисе и средњег Дунава, што и учине око 895. год.

Међу Словене се на овај начин утиснуло као клин племе угарско, које је овде основало своју државу и онемогућило тако за толико векова свако зближење словенских племена, чему су се сада лукави Византинци само могли радовати.

Када је Симеун потукао Угре, нападне опет на Византинце, победи их и принуди да му плаћају годишње доходак (893. год.). Од овога времена био је Симеун на миру са Византијом за пуних 20 година. Тај му је мир био потребан, да би се могао борити са Угрима, чијом је сеобом у Средњу Европу, настављено њихово ратовање са Бугарима.¹

Немачки летопис помиње, да су Угри имали 896. године борбе са Бугарима, што ће, без сумње, бити због бугарских кнежевина у данашњем Банату и Бачкој дакле на левој страни, Дунава,² а не на десној страни, где је Срем. На крају ове борбе нестале бугарске власти у областима на левој обали Дунава, које потпадоше под Магаре. Од десет бугарских кнежевина (које су све укупно сачињавале бугарску државу) четири су кнежевине биле на левој обали

¹ Rad, LVI, стр. 117.

² в. М. С. Дринова, Южние Славяне и Византия въ X вѣкѣ, стр. 80.

³ Dr. Franjo Rački, Odlomci iz državnoga prava hrvatskoga, стр. 25.

¹ Romband, L'empire grec au dixième siècle, стр. 62.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 88.—89.

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 90.

² Ibidem.

онодико како и колико тај члан закона наређује. Ако би општина примила решење Државног Савета и наредбе дотичних министара по овом предмету као исправне, то би значило, да општина пристаје, да Државни Савет и г. г. министри могу поједине законе тумачити и мењати им у неколико поједине одредбе. Општина не може на то пристати, јер по чл. 116 Устава ни Државни Савет ни г. г. министри немају права ни тумачити законе, а још мање ма у колико било мењати им одредбе. Даље, кад би општина на основу решења Државног Савета и наредба г. г. министара Финансија и Просвете издавала дотичном учитељу на име годишње плата 3240 дин, она би том истом учитељу била дужна по чл. 59 закона дати и 600 дин. годишње на име додатка, пошто је то неспорна ствар, и тај би учитељ имао примати годишње од општине 3840 динара. Међутим таква награда ни за учитеље основних школа ни за привремене више учитеље ни за сталне више учитеље грађ. школа није закону позната, јер ни епој врсти учитеља није толику награду на једним чланом одредио. Те су с тога наређења г. г. министра Финансија и Просвете без ослонца у закону јер су уставне и законске одредбе старије од решења Државног Савета и наредба г. г. министара Финансија и Просвете, — решио:

Да се одговори г. г. министру Финансија и министру Просвете, да општина београдска са наведених разлога у реферату овога решења поменутој господи учитељима не може плаћати веће плате од оних на које по закону о народним школама право имају, а то су оне, које су примали пре него су постављени за привремене учитеље грађанских школа.

X

Председник извештава одбор, да је на дневном реду питање о утврђењу типа трамвајских кола, које је доведено у везу са предлогом надзорне комисије о раскинућу уговора са трамвајским друштвом и како је ово питање врло важно моли одбор да седницу претвори у конференцију.

Дунава (северно дакле од Дунава), и то заузеле Маџари,¹ док Срем, који лежи на десној обали Дунава (јужно од Дунава), остаде и даље у бугарској власти. Па ипак Симеуну је у ово доба држава била скоро преполовљена.

*

Почетком X. века постају западни суседи Срему Хрвати. Услед угарске навале, а нарочито после пожунске победе (907. године), нестаде у Панонији немачке власти и тако се Томислав користи и заузме област до Драве постав на западној сремској граници сусед бугарске државе. Од тога доба почињу се звати становници између Саве и Драве Хрватима, те овим управо политичким именом замењују своја стара национална имена.

Западна сремска граница почињала је у то доба нешто источније од ушћа Драве у Дунав, управо од данашњег Вуковара па на југозапад до ушћа реке Босне у Саву. Од ушћа Босне ишла је граница бугарске државе реком Босном нешто мало на југ, па за тим скретала на исток од прилике поред данашње Лешнице, остављајући на југу Србију, а на северо-истоку Бугарску.²

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 90.

² Сремска граница према Хрватској тачно је представљена на Клајићеву „Атласу за хрват. повјесницу“ (Вр. 2. Хрватска и Србија за Краља Томислава, год. 925.). Гра-

После довољног конференсија председник је претворио конференцију у седницу и одбор је решио:

Да се решавање по овом предмету остави за идућу седницу

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Септембра 1903. год

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били г. г. Коста Др. Ривнић, Јов. Смедеревца, Милан Димић, Д. Тадић, Др. Марко Лeko, М. О. Петровић, А. Ј. Аксентиј вић, Петар Новаковић, М. Клидић, К. Теодосијевић, Јанаћ Константиновић, М. Капетановић, Урош Благој вић, М. Штрбић, А. Шток, Д. Ђ. Миловановић, К. Н. Лазаревић, Богој Јовановић, Љуба Лојчиновић, Мих. М. Борђевић, Р. Драговић, Др. Јован Ђурић, Никола И. Димитријевић и Тома Цинцар Јанковић.

Деловој, Марко Н. Новаковић.

I

Процитан је записник одлука седнице од 2. септембра ов. год. и примљен без измена.

II

По прочитању акта иследне власти АБр. 8480, којим се тражи уверење о владању и имовном стању Софије Тодоровић оvd. распуштенице; одбор је изјавио:

Да му је непозната Софија Тодоровић, оvd. распуштеница.

III

По прочитању акта грађевинског одељења АБр. 8409, одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да од кредита одобреног за ову годину на насипање бара може угрошити за сада шеснаест хиљада динара на предходне радове за насипање баре Венеције а на име: на утврђење савске обале са стране баре Венеције.

IV

Одборник г. Јован Смедеревца пита председништво, шта је урађено, по ранијој одборској одлуци за насипање Баре Венеције у делу између Сарајевске улице и железничке станице.

Председник је изјавио, да ће на ово питање одборника г. Смедеревца одговорити у једној од

Од овога доба јавља се, дакле, хрватска власт и хрватско име из Поморја и у Посавини.¹

На овај начин биле су стешњене српске самосталне државе са три стране: од хрватске, бугарске и византинске државе. С тога се код српских кнежева јавља тежња, да бар крајеве у Поморју и Загорју уједине у једну државну целину. На овој идеји највише је радио загорски кнез Петар Гојниковић, али он не успе због саревњивости хумског кнеза, Михаила Вишевића, те је после познатог лавирања српских владалаца између Бугарске и Византије и бугарског освајања Србије (924. год.) тек Часлав успео да оствари у неколико идеју уједињења српских земаља.

Византински цар Роман Лаканин успе да задобије Хрватску и српске државе у савез противу цара Симеуна, које Симеун није могао да придобије за своју идеју, јер „засебни државно-народносни живот у Хрватској и српском Поморју и Загорју, толико се дотле био развио, да већ није могло бити да га просто нестане у бугарско-словенском државном и народном животу, а опет Симеун, или што није умео или што није могао, није

ница Србије према Хрватској знатно је умерена на исток и иде у главном реком Босном, место реком Врбасом, како би требало по доказивању критичких историка.

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 116.

идућих седница одборских. Одбор је примио и знању изјаве одборника г. Смедеревца и председника општине.

V

Председник извештава одбор да је на дневном реду одобрење типа нових трамвајских кола за електричну вучу. Како у данашњој седници има г. г. одборника, који нису били у прошлој седници када је по истом предмету конференсиано, те да би се и та госнода с овим предметом упознали што детаљније, моли одбор, да се пре него се реши то питање, одборска седница претвори у конференцију. Пошто је одбор одобрио, председник је претворио седницу у конференцију.

После довољног конференсија председник је претворио конференцију у седницу.

Одборник г. Ј. Ђурић предлаже да се, прво донесе одлука по предлогу надзорне комисије, да се реши прво питање сматра ли одбор, да још постоји додаток уговору о трамвају закључен 1899 год. пошто друштво исти није испунило.

Одборник г. Марко Лeko предлаже, да се приступи прво решавању овог питања и да се усвоји предлог надзорне комисије, да се додаток уговору раскине, пошто га друштво није испунило. Наводи разлог за овај предлог то, што је у надзорној комисији г. Ивко Ивковић касацијски судија, у пенз. и кад он као правник налази, да општина има право на раскинуће додатка уговору, оvd. одбор не треба о томе даље да размишља.

Председник општине налази, да питање о одобрењу типа кола нема везе са поменути предлогом надзорне комисије, јер се општина одобравајући нови тип кола не одриче својих права, која је до сада према друштву задобила неиспуњењем од стране друштва како одредаба додатку уговора, тако и извесних одредаба првобитног уговора и његових додатка; међутим изнеће у једној од идућих седница на решење и поменути предлог надзорне комисије. Ну, кад одборник г. Јован Ђурић тражи, да се прво донесе одлука по предлогу надзорне комисије, да се реши прво питање: сматра ли одбор да још постоји додаток уговору о трамвају закључен

успео да српске и хрватске засебне користи и користи Бугарске сложи у заједницу словенског добра на Балкану противу Византије“¹

Према овоме видимо, дакле, да је главна сметња Симеуну и његову наследнику Петру у борби противу Византије за превласт над Балканом била: српске самосталне државе и Хрватска. Утицајем, дакле, Византије Захарија се одметне од Симеуна, а поред њега задобију Византинци противу Симеуна хумског кнеза Михаила Вишевића и хрватског Томислава, коме за ове услуге даде далматинске градове и острва у хрватском приморју.²

Захарије победи војску коју је против њега послао Симеун.

Године 924. стајао је Симеун са сином војском пред Цариградом. Ну у брзо га остави, па отпоче борбу на северо-западу своје државе а противу српско-хрватског савеза. Симеун посла најпре војску противу Захарије, са којом посла и претедента Часлава, помоћу кога преваром заузме Србију и опустоши је (924. године). Српске старешине и Часлава одведу у Бугарску, а с њима и мноштво заробљеног народа, док је Захарија био побегао ка Хрватима.³

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 132.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 133.—134.

³ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II., стр. 140.

1899 год. ставиће то питање на гласање и то: ко је за то да се у данашњој седници приступи решавању о одређењу типа нових трамвајских кола, а не да се пре решења тога питања реши по предлогу надзорне комисије питање о томе, сматра ли одбор, да још постоји додаток уговору о трамвају закључен 1899 год. гласаће „за“ а ко је за то да се пре него се приступи одређивању типа нових трамвајских кола реши по предлогу надзорне комисије питање о томе, сматра ли одбор, да још постоји додаток уговору о трамвају закључен 1899 год. гласаће „против.“ После поименичног гласања и пребројаним гласовима нађено је, да је „за“ гласало 16 одборника, а „против“ 5 и то: г. г. Др. Марко Леко, А. Ј. Аксентијевић, М. Клидис, Др. Јован Ђурић и Никола Димитријевић; да су се уздржали од гласања одборници г. г. Дим. Тадић и Р. Драговић и да је раније изашао одборник г. Мих. Штрбић. Према оваквом исходу гласања, председник је објавио, да је решено, да се решавању питања о одређивању типа кола трамвајских за електричну вучу приступи пре него се реши по предлогу надзорне комисије питање, да ли одбор сматра, да још постоји додаток уговору о трамвају закључен 1899. године. Моли одбор, да саслуша извештаје надзорне комисије и стручне комисије, коју је његов претходник био саставио за проучење типа кола које је безимено друштво трамваја града Београда предложило суду као и примедбе које је он са општинским референтом на предложени тип кола од стране друштва и поменутих комисија учинио.

Прочитани су извештаји стручне комисије ОТБр. 184 од 24/VII 903. и надзорне комисије ОТБр. 7324. од 11/VII 903. и саслушане напомене председника општине и општинског референта, које гласе:

1. Да платформа буде дугачка 1600 м/м место 1465 м/м.
2. да облик исте буде као на бечким и прашким колима.
3. да једна кочница буде ако је ипак могуће ваздушна а једна електрична поред ручне кочнице.

Кад је Томислав видео, како је прошао његов савезник Захарија, нападне са Михаилом Вишевићем на Бугаре. Рат је трајао три године и на послетку Симеунова војска под војводом Алоговотуром буде страшно потучена од Хрвата (927. год.).¹

Овај хрватско-бугарски рат вођен је јамачно у Срему, као пограничној бугарској провинцији према хрватској држави. Битке су се јамачно биле на Дунаву са сремске стране или око ушћа Драве у Дунав.²

Међу тим у ово доба снађе Симеуна, овог славног владоца, изненадна смрт 27. маја 927. године.

После Симеунове смрти дође на бугарски престо његов најстарији син од друге жене Петар који је био тихе нарави, дакле противност своје оцу који му је, ма да је Петар имао већ 20 година, поставио ујака Ђорђа Сурсувула за намесника.³

У почетку Петрове владе Бугари хтедоше да продуже освајачку Симеунову политику и нападну одмах на Тракију, али се убрзо измире са Грцима (927. год.), који признаду Бугарској царство и патријархију, а Петар се ожени унуком царевом.⁴

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II, стр. 141.

² Ст. Новаковић, Српске области X. и XII. века, стр. 108.

³ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II, стр. 142.

⁴ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II, стр. 143.

4. да врата на платформи буду на увлачење или превијање како приликом отварања и затварања не би сметала путницима, и да иста буду снабдевана риглом тако да их путници не могу отворити.

5. да на колеским вратима буду мали попречни прозорчићи „quichet“, ради давања билета путницима који се налазе на предњој платформи. Исто тако да се при оправци досадањих кола удесе и на њиховим вратима „quichet.“

6. Пошто ће излазак бити увек с једне стране врата на платформама, да буду снабдеване завесама.

7. да покретни наслови буду испуњени дрветом (као у дражђанским колима).

8. да се изложене напомене, које се могу учртати, учртају у план.

По саслушању прочитаних извештаја комисија и напомена председника општине и општинског референта, председник је ставио на гласање: ко је за то, да нова трамвајска кола за електричну вучу буду типа који је безимено друштво трамваја града Београда предложило са изменама које су предложиле поменуте комисије измењеним напоменама председника и референта општинског да 16 кола буду са непокретним осовинама гласаће „за“, које против гласаће „против.“

После поименичног гласања и пребројаних гласова нађено је, да је гласало „за“ четрнаест одборника, да су се уздржали од гласања девет одборника и то: г. г. Дим. Тадић, Др. Марко Леко, А. Ј. Аксентијевић, М. Клидис, Богоје Јовановић, Михаило Ђорђевић, Раденко Драговић, Др. Јован Ђурић и Никола И. Димитријевић, да је раније изашао одборник г. Михаило Штрбић. Према оваквом исходу гласања, председник је огласио, да је одбор решио, да нова трамвајска кола за електричну вучу буду типа: који је безим. друштво трамв. града Београда писмом својим од 5. јуна 1903. г. ОТБр. 138 и 26. јула 1903. ОТБр. 188. предложило са изменама, које су предложиле поменуте комисије с прочитаним напоменама председника и референта општинског с тим да 16 већ поручених кола

По неким летописима Бугари су се измирили са Византијом нешто због скакаваца и глади, што нападе тада на Бугарску, а нешто и због напада суседних Хрвата, Маџара и Печењега, а по Кедрицу и Срба. Међу тим је Дринов доказао, да ови народи нису могли тада напасти на Бугарску, јер су били заузети својим пословима.¹

У то доба, када је Петар закључио мир са Византијом, ишла је граница бугарске државе по М. Дринову овако: „Ка северо-западу, у почетку Петрова царевања, када је област српског племена била још саставни део бугарског царства, ишла је граница последњег током реке Дрине до самог ушћа њена у Саву. На истоку ишла је брегом Црног Мора, почевши од Бургаса па до ушћа Дунава. На север граница се царевине пружала целим доњим Дунавом од самог ушћа његова до ушћа реке Саве код Београда. Даље се граница пружала на север Дунавом до ушћа реке Драве, одакле се спуштала на југ, готово правом линијом, ка ушћу Дрине у Саву, захватајући на тај начин садашњи Срем (нынџниј Срѣмъ) или ону уску област између Дунава и доњег тока Саве.“²

Цар Петар је владао преко четрдесет година, али његова влада знатно изостаје

¹ М. С. Дринова, Южние Славяне..., стр. 63.

² М. С. Дринова, Южние Славяне и Виз., стр. 80.

буду са непокретним осовинама, а остала са покретним.

Одборник г. Др. Јован Ђурић тражи, да се реши и питање о броју кола која друштво има сада да набави; предлаже, да друштво за сада набави 40 кола као што је тражила надзорна комисија у свом извештају.

Одборник г. Милан Капетановић предлаже, да се реши, да друштво набави број кола довољан према распореду возње који ће се утврдити према уговору.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић усваја предлог одборника г. М. Капетановића. Председник је ставио на гласање, ко је за предлог одборника г. Ђурића гласаће „за“, а ко је за предлог одборника г. г. Капетановића и Цинцар-Јанковића гласаће „против.“

После поименичног гласања и пребројаних гласова нађено је, да је гласало „за“ тринаест а „против“ десет и то: одборници г. г. Коста Ризић, Јован Смедеревац, Милан Ђамић, Јанаћ Константиновић, Милан Капетановић, Урош Благојевић, А. Шток, Коста Н. Лазаревић, Михајло Ђорђевић и Тома Цинцар-Јанковић. Раније изашао одборник г. Штрбић.

Према оваквом исходу гласања председник је огласио, да је одбор решио, да безимено друштво трамваја града Београда по одобреном типу за нова кола набави за сада 40 (четрдесет) кола.

РЕДОВНИ САСТАНАК

9 Септембра 1903 г.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били: г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Јов. Смедеревац, Д. Ђ. Миловановић, Стев. М. Веселиновић, Петар Новаковић, К. Теодосијевић, Јанаћ Константиновић, М. Штрбић, Др. Марко Леко, Дамјан Стојковић, Никола И. Димитријевић, Р. Драговић, Милан Димић, Богоје Јовановић, Мих. М. Ђорђевић, Урош Благојевић, М. Клидис, А. Ј. Аксентијевић, Др. М. Радовановић, М. О. Петровић, А. Шток, Дим. Наумовић.

Деловођ, Марко Новаковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 4. ов. мес. и примљен без измена.

према влади оца му. У брзо је Бугарска почела опадати.

Петар је био управо оруђе једне странке и противу њега су често устајала његова браћа са Симеуновим ветеранима¹

При оваквим приликама није чудно, што је и књижевност одмах почела да опада. Уз то се у ово доба појави у Бугарској и павлићанска јерес, која је овде по попу Богомилу названа богомилском јереси.²

Користећи се слабошћу Бугарске Угри су јамачно одмах у почетку владе Петрове освојили Срем (дакле убрзо после 927. год.).

— Наставиће се —

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II, стр. 145.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар., св. II, стр. 146.

II

На писмену интерпелацију одборника г. Томе Цинпар-Јанковића, да ли је председнику познато, да аустроугарске власти подижу васни савског моста па уз воду за 10—15 километара и да воду хоће из Дунава да одврате у Дунавац, што ће све бити на штету Београда, — председник је одговорио, да је за то распитао се, да се о томе стара наше Министарство Грађевина, а да ће он у име општине учинити све да се заштите интереси Београда. Одбор је примио к знању ову изјаву председника општине.

III

На интерпелацију одборника г. Јована Смедеревца учињену у прошлој седници, — председник је према извешћу грађевинског одељења одговорио, да је грађевинско одељење позвало секцију да проучи предлог г. Смедеревчев о насипању барџе Венеције од Сарајевске улице до железничке станице, но да се секција није одазвала позиву нити је дошла да проучи понуду Милоша Ђурића, који тражи да се њему уступи насипање барџе Венеције.

Одборник г. Смедеревца, изјављује да није задовољан са одговором председника општине, јер је извештај који је грађев. одељење поднело председништву нетачан. Одбија од комисије приговор да се иста по тој ствари није састајала. Комисија се је састала и објаснила грађевинском одељењу шта треба да ради, ну грађев. одељење није по упуству комисије израдило предрачун ни до данас.

Председник је одговорио, да ће ту ствар поново узети у извињање и наредити да се што пре приступи томе послу.

Одбор је примио к знању ове изјаве председника општине и одборника г. Смедеревца.

IV

По прочитању акта иследних власти АБр. 8443, 8444, 8440 и 8441, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Гостав Стевановић, ашчија, Коста Нешић, вратар, Милан Ђурић, казанџија и Сретен Гечовић, ђак.

V

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 8573, по молби Ђорђа Медаковића, чиновника, због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VI

По прочитању молбе Јошке Кошића, месара АБр. 8127, којом тражи, да му се врати аренда на извезену маст, пошто је он исту платио општини београдској као аренду на стоку, коју он као месар коље на кланици, — одбор је решио:

Да се молиоц од овога тражења као неоснованог одбије, пошто није пријавио суду, када је свиње клао да ће маст од истих извозити.

VII

По прочитању молбе Јована Ђермановића, чиновника АБр. 7921, одбор је решио:

Да одборска секција за грађевинско одељење извиди на лицу места, да ли је штета причињена имању Јована Ђермановића у улици Деспода Ђорђа бр. 19 проузашла општинском кривицом.

VIII

По прочитању молбе Јање Стојановића, каф. АБр. 6834, којом моли да му се допусти спајање своје зграде са општ. водоводом, — одбор је решио:

Да се ова молба Јање Стојановића, усвоји.

IX

По прочитању молбе грађана улице Мачванске АБр. 6984, — одбор је решио:

Да се грађанима улице Мачванске, на средини ове улице, подигне јавна чесма о њиховом трошку.

X

По прочитању молбе грађана улице Приштинске, Кичевске, Новопазарске, Златиборске и Московске АБр. 4887, — одбор је решио:

Да се грађанима поменутих улица подигне јавна чесма о њиховом трошку на средокраћи поменутих улица.

XI

По прочитању молбе Аксентија Голубовића, трг. и осталих потписника АБр. 8195, — одбор је решио:

Да се молиоцима допусти да на општинском земљишту у околини ветеринарске школе могу ископати један бунар о своме трошку, но с тим када општини буде затребало то земљиште да може бунар одузети не дајући никакву накнаду молиоцима.

XII

По прочитању молбе друштва „Милошевац“ АБр. 8112, — одбор је решио:

Да се овом друштву за Палилулску пијацу уступи бесплатно вода из општинског старог водовода.

XIII

По прочитању молбе М. Мунка и комп. АБ. 5320 мишљења Управе трошарине АБр. 5355, представке удружења српских индустријалаца АБр. 5646 и мишљења Управе трошарине АБр. 8389, — одбор је решио:

Да се фирма М. Мунка и комп. ослободи плаћања колске трошаринске таксе на кола, која се празна враћају преко трошаринске линије код карауле бр. 13 приликом утоваривања робе на железничкој станици Београд-кланица. Да суд за ово ослобођење издејствује надлежно одобрење од г. Министра Финансија.

XIV

По прочитању молби г. г. Светозара Недељковића, управника водовода и г. Драгољуба Николајевића цртача, АБр. 7662 и ВБр. 2668, — одбор је решио:

Одобрава се молиоцима по тридесет дана одсуства од дужности на поправку здравља које ће им се рачунати од дана кад га буду упутребили.

XV

По прочитању молбе Др. Драг. Живадиновића АБр. 8595, — одбор је решио:

Одобрава се молиоцу шест месеци одсуства од дужности, ради проучавања добротворних приватних и општински установна са чисто стручног лекарског гледишта, но с тим да одбору поднесе извешће, када се буде вратио с одсуства. У дужности да га заступа Др. Миленко Протић, по пристанку.

XVI

По прочитању молбе олд. баштована АБр. 6945 и извешћа управника трошарине АБр. 7174, — одбор је решио:

Да одборска секција за трошарину проучи ову молбу олд. баштована и извешће Управе трошарине и реши колики ће им се проценат одбијати на растур и трулеж поврћа које увозе.

XVII

По прочитању понуде г. Др. Јована Ђурића, апотекара олд. и осталих понуда зграде за смештај пореског одељења АБр. 8566, — одбор је решио:

Да секција за економат с одборницима г. г. Раденком Драговићем и Димитријем Наумовићем проуче све понуде добивене за зграду за смештај канцеларија пореског одељења за град Београд и изјави о истом мишљење, имајући у виду трошкове које би општина имала учинити за оправку куће г. Ђурићеве у којој је сада пореско одељење, ако би се за ову потребу узела друга зграда.

XVIII

По прочитању изјаве г. Војина Радуловића олд. трг., у којој тражи да му се за одузето имање плати процењена вредност и да не пристаје ни на какав споразум, — одбор је, пошто г. Радуловић и сада ужива земљиште које је оставио повлачећи се на регулациону линију, — решио:

Да се о питању исплате земљишта које је г. Радуловић оставио под улицу подижући грађевину, а које и данас ужива не решава све док се не приступи регулационој цели совљачке улице.

XIX

Председник општине извештава одбор, да су г. г. Министар Грађевина решењем од 31 т. г. Бр. 5790 и Мин. Ун. Дела решењем од 6 авг. т. г. КПБр. 20230 утврђујући регулациони план Београда на Савинцу унели у исти план улицу Крушедолску коју општ. одбор чинећи предлог за утврђење регулације ове није предвидео. Да су неколико грађана из тих улица молили општински одбор, да се Крушедолска улица не отвара пошто за то не стоји потреба и пошто би се тиме општина изложила пзлишном трошку, — моли одбор да саслуша односна акта и поменути представку грађана, па по том донесе решење по истом предмету.

По прочитању односних акта и поменуте представке, — одбор је решио:

Да општински суд изјави молбу Државном Савету противу решења г. Министра Грађевина од 31 јула т. г. Бр. 5690 и г. Мин. Ун. Дела од 6 авг. т. г. КПБр. 20230 којима је утврђена регулација Београда на Савинцу, пошто су иста решења и несаобразна закону и штетна по општину.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

На одсуству. Председник општине г. Коста Главинић отпутовао је у прошли петак у вече у Неготин на 8. конгрес земљорадничких задруга. Г. Главинић ће се бавити на путу 3—5 дана. У дужности за то време заступаће га кмет г. Михаило Ерковић.

ГЛАВНА УПРАВА ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ

ИЗВОД

СТАТИСТИКЕ ЗА МЕСЕЦ АВГУСТ 1903 ГОД. УПОРЕДНО СА МЕСЕЦОМ АВГУСТ 1902 ГОД.

ТЕК. БРОЈ.	Р О Б А	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1902.				ЗА ГОДИНУ 1903.				ВИШЕ		МАЊЕ			
			ТЕЖИНА	ТАКСА од %		СКУПА ПРИХОД		ТЕЖИНА	ТАКСА од %		СКУПА ПРИХОД		ДИНАРА	ПР.	ДИНАРА	ПР.
				СВЕГА	ДИН.	ПР.	ДИНАРА		ПР.	СВЕГА	ДИН.	ПР.				
1	Грожђе за јело	Клгр.	72797	2	1455	94	111680	2	2233	60	776	66				
2	Грожђе за вино	"	603	6	36	20	1700	6	102	—	65	80				
3	Воће без разлике	"	295336	2	5906	72	221312	2	4426	24			1480	48		
4	Зелен, без разлике	"	331223	2	6624	46	307775	2	6155	50			468	96		
5	Лук и кромпир	"	616584	1	6165	84	530916	1	5309	16			856	68		
6	Бостан	"	631554	50	3157	77	722840	50	3614	20	456	43				
7	Сено	кола	2116	50	1058	—	2282	50	1141	—	83	—				
8	Грис и гершл	Клгр.	2340	3	70	20	3100	3	93	—	22	80				
9	Дрво за гориво	К.м.	13610	30	4083	—	15684	30	4705	20	622	20				
10	Грађа: летве, даске,	"	1093	50	546	50	4233	50	2116	50	1570	—				
11	Грађевински материјал	Клгр.	38	12	4	75	28216	12	3527	—	3522	25				
12	Свиње преко 15 клгр.	"	2966	8	237	28	5709	8	456	72	219	44				
13	Прасад до 15 клгр.	Комад	273	1	273	—	185	1	185	—			88	—		
14	Јагњад и овце	"	162	1	162	—	172	1	172	—	10	—				
15	Зечева	"	55	50	27	50	34	50	17	—			10	50		
16	Живина перната ситна	"	48650	10	4865	—	61863	10	6186	80	1321	80				
17	" " крупна	"	3675	20	735	—	3064	20	612	80			122	20		
18	Риба свежа	Клгр.	28548	5	1427	40	9697	5	484	85			942	55		
19	Сардине у бурад	"	46	5	2	30							2	30		
20	Месо, сланина свежа	"	251	10	25	10	167	10	16	70			8	40		
21	Месо сланина осушена	"	19	20	3	80							3	80		
22	Млеко	"	209589	5	10479	45	213996	5	10699	80	220	35				
23	Јаја	"	17847	5	892	35	18851	5	942	55	50	20				
24	Колачи и брашненице	"	158	4	6	32	195	4	7	80	1	48				
25	Бисквит	"	392	10	39	20	391	10	39	10				10		
26	Све израде од шећера	"	1272	10	127	20	508	10	50	80			76	40		
27	Конзерве од меса и риба	"	599	20	119	80	623	20	124	60	4	80				
28	Сардине у кутијама	"		5			763	5	38	15	38	15				
29	Сир стран	"	194	20	38	80	613	20	122	60	83	80				
30	Кајмак	"	4346	5	217	30	4092	5	204	60			12	70		
31	Масло (бутер)	"	2646	10	264	60	2004	10	200	40			64	20		
32	Вино обично	литар	51359	8	4108	72	57626	8	4610	08	501	36				
33	" фино	"	104	25	26	—	95	25	23	75			2	25		
34	Ракија до 10 гради	"	50661	10	5066	10	47194	10	4719	40			346	70		
35	" до 15 гради	"	3755	12	450	60	8263	12	991	56	540	96				
36	" преко 15 гради	"	13976	25	3494	—	13935	25	3483	75			10	25		
37	Ликери, коњак	"	958	20	191	60	967	20	193	40	1	80				
38	Пиво	"	216652	10	21665	20	232423	10	23242	30	1577	10				
39	Сирће	"	10	3		30	184	3	5	52	5	22				
40	Есенција	"	160	25	40	—	1145	25	286	25	246	25				
41	Минералне воде	"	10524	5	526	20	15302	5	765	10	238	90				
42	Угаљ камени	ваг.	243	6	1458	—	123 ³⁸²⁸	6	740	29			717	71		
43	Мрамор углаћен	Клгр.	13636	3	409	08	2837	3	85	11			323	97		
44	Трегери гвоздени	"	96402	50	482	01	24600	50	123	—			359	01		
45	Стакло за прозоре	"	11670	2	233	40	34263	2	685	26	451	86				
46	Јужно воће	"	6500	5	325	—	13627	5	681	35	356	35				
47	Остало јужно воће	"	52	15	7	80							7	80		
48	Бадем, суво грожђе	"	3232	3	96	96	1079	3	32	37			64	59		
49	Зачинци прости	"	1119	8	89	52	3054	8	244	32	154	18				
50	" бољи	"	231	50	115	50	59	50	29	50			86			
51	" најбољи	"					18	100	18	—	18	—				
52	Кафа	"	28748	2	718	70	27920	2	698	—			20	70		
53	Цигура	"	549	5	27	45	6000	5	300	—	272	55				
54	Чоколада	"	408	10	40	80	243	10	24	30			16	50		
55	Шећер	"	307934	50	1539	67	360360	50	1801	80	262	13				
56	Пиринач	"	87197	1	871	97	35000	1	350	—			521	97		
57	Креч и цемент	"	563868	25	1409	67	859060	25	2147	65	737	98				
58	Зејтин за јело	"	37529	2	750	58	21603	2	432	06			318	52		
59	Маст за јело	"	178	30	53	40	923 ⁵	30	277	05	223	65				
60	Свеће стеарин	"	10092	2	201	84	1123	2	22	46			179	38		
61	Сода за пиће	сифона	23624	05	1181	20	24573	05	1228	65	47	45				
62	Кола дрвен. материјала	кола	70	1	70	—	81	1	81	—	11	—				
							94704	02			102308	95	14717	50	7112	62

За пренос

ТЕК. БРОЈ.	РОБА	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1902.				ЗА ГОДИНУ 1903.				ВИШЕ		МАЊЕ	
			ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД		ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД		ДИНАРА	ПР.	ДИНАРА	ПР.
			СВЕГА	ДИН.	ПР.	ДИНАРА	ПР.	СВЕГА	ДИН.	ПР.				
	Пренето				94704	05			102308	95	14717	52	7112	62
63	Кола до 1 тоне и фијакер	Комад	53527	20	10705	40	58946	20	11789	20	1083	80		
64	Од товарног коња		800	10	80	—	500	10	50	—			30	—
65	Карте слобод. улаз		40	2	80	—	60	2	120	—	40	—		
66	Лежарина				562	61			1003	30	440	69		
67	Пломба				23	75							23	75
68	Мерина				838	75			687	15			151	60
69	Пијачарина				27	10			36	25	9	15		
70	Дозволе за продају млека			234	—			251	60	17	60			
71	Разни приходи			22	10							22	10	
	Свега					107277	76		116246	45	16308	76	7340	07
	Приход у месецу Августу 1902								107277	76	7340	07		
	Вишак у месецу Августу 1903							8968	69	8968	69			

К.М. 4424

1 септембра 1903 године, Београд

Из Управе општинске трошарине

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31. АВГУСТА 1903 ГОД.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ у АВГУСТУ		ОД 1. ЈАНУАРА ДО 31. АВГУСТА		СТАЊЕ 31. АВГУСТА							
37	Благајница	222066	72	227617	58	1658740	69	1496475	51	162265	18		
2	Привремени издатака	3213	85	14150	10	57664	91	14873	09	42791	82		
3	Вређени хартија					70500	—	100	—	70400	—		
5	Цркве дорћолске					57837	21			57837	21		
6	Канализације					75470	38			75470	38		
7	Кеја					88961	61			88961	61		
8	Водовода					285505	82			285505	82		
9	Покретности					214587	12			214587	12		
10	Непокретности					675079	52			675079	52		
4	Управе Фондова за фондове					100163	15			100163	15		
11	Остава код Народне Банке					6400000	—	4770000	—	1630000	—		
23	Пријема					4770000	—	6400000	—			1630000	—
12	Дужника калдрме			678	82	51205	73	10094	61	41111	12		
13	Дужника	545	60	2095	—	271471	16	7200	44	264270	72		
17	Фондова разних							294084	05			294084	05
16	Фонда гробљанског					2218	01	246710	79			244492	78
22	Кауција							1117	—			1117	—
19	Текући Упр. Фондова у злату					13449	40	155798	05			142348	65
15	Текући Упр. Фондова у сребру					16500	20	8016	50	8483	70		
20	Управе Фондова за зајмове злато					2056	40	200000	—			197943	60
43	" " " " сребро					1133	10	96694	90			95561	80
18	Текући Народне Банке у сребру					269	55	1630269	55			1630000	—
14	" Кланичног друштва у сребру					4808	30	4808	30				
21	Повериоца	7169	01			7169	01	30018	29			22849	28
24	Главнице	16378	32	10382	86	88097	29	81563	32	13		80682	34
38	Буџета општинског Приход	84	10	104905	81	925	73	716602	29			715676	56
39	" " " " Расход	127040	60	509	83	936947	60	1114	51	935833	09		
41	" Новог гробља	3940	52	2217	36	16959	16	31586	12			14626	96
40	" Трошаринског	38427	51	114433	72	290406	51	756569	65			466163	14
42	Кредита ван буџета	58124	85			225182	22	105	—	225077	22		
		476991	08	476991	08	25028570	78	25028570	78	13523098	66	13523098	66

У Београду 10. Септембра 1903 год.

Главни Книговођ,
Милица Јовановић с. р.

Главни Благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.

Председник
Београдске општине
Коста Д. Главинић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА